

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1143. Usque Ad Annum 1176

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90118014

§. 25. Fridericus se schisma relictum simulat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66377](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66377)

quiescere non finit. Nec abs re ita augurabatur S. Thomas, quoniam ex mandatis, quibus pacis conditiones exequi jubebatur, ad filium suum Henricum juniorem missis, Rex bona fide transacta perfecturus fuisse videtur.

Sæcul. XII.
A.C. 1170.
5. ep. 43.

Thomas non solum Papæ, sed etiam quatuor Cardinalibus amicis suis scripsit, ut felicem eventum communicaret. In epistola autem ad Gratianum Subdiaconum, qui Legati munere strenue functus fuerat, verba memorabilia inseruit: *Quia Ecclesia Romana posuit fundamentum suum formidinem, personas acceptat, & auctoritate qua præeminet, iniqua gerentibus non occurrit; hinc in eam Deus flagella gravia & intolerabilia immittit, ideo instabilis facta est, fugit a facie persequentis, & vexationibus obruta vix subsistit.* Et infra: *Cura, ut Epistolæ Summi Pontificis vehementiores & efficaciores pro causa Ecclesiæ scriptæ in Acta referantur, exemplum posteris futura.*

5. ep. 48. & 6.
ep. 47.
Vid. Baron.
an. 1170.
n. 28.

§. XXV.

Fridericus simulat se Schisma relicturum.

Priusquam ad aures Papæ pervenisset, inter Regem & Archiepiscopum fœdera intercessisse, Benevento excesserat, ad locum Romæ magis propinquum

Zz 2

ven-

Sæcul. XII. venturus, jamque decima Septembri
 A. C. 1170. Verulis in Campania degebat. Itineris
 autem causa hæc fuit. Fridericus Imperator cum factionem suam in dies deficiere cerneret, maxime postquam Guido Cremen-
 sis, Antipapa secundus, factus occubuisset, simulans se pacem Ecclesie cupere, ad Papam Alexandrum missum Episcopum Bambergensem, virum semper Catholicum, addito mandato; nemini nisi soli Pontifici, quæ ipsi commissa essent, aperiret. Papa ab Episcopo per epistolam præmonitus suspicionem agi cœpit, fraudem subesse, quæ a fœdere & amicitia Longobardorum abstraheretur. Quare ex consilio Cardinalium, per nuncios ab Urbibus petiit, ut singulæ Legatum suum mitterent, qui audiret, quæ Episcopus Bambergensis expositurus esset. Et illæ, quæ Papa suggerebat, executæ sunt. Cum deinde Præsul Bambergensis in Campaniam usque progressus esset, datis literis Papam rogavit, ut in eam provinciam rediret, quod Dominus suus prohibuisset, ne ditiones Regis Siciliae intraret. Morem gessit Pontifex, ac Benevento digressus, cum Cardinalibus & Legatis Longobardorum, Verulas venit, Episcopum * Bambergensem præstolaturus. Altera die hic Præsul in conspectum Pontificis in media Congregatione Cardinalium

* Eberhardum.

dinalium sedentis se infert, & postquam Sæcul. XII.
 in terram se demisisset, ait: *Fridericus* A.C. 1170.
Imperator, Dominus meus, mihi districte
præcepit, ne injuncta mandata cuiquam
mortalium nisi tibi soli aperirem. Cui
 Papa: *Quid istud præceptum in rem fa-*
ciat, cum nunquam tibi responsum, nisi
Fratribus meis Cardinalibus & hisce Le-
gatis conscriis, daturus sim? Quia vero
 Episcopus ferventer urgebat, consensit
 Papa, & soli aures præbuit, posita antea
 conditione, quod ea quæ audivisset, cui
 vellet, communicare liceret. Ergo E-
 piscopus Papæ significat, statuisse Impe-
 ratorem, quod amplius Alexandro ad-
 versari nolle, quin potius effecturus es-
 set, ut omnia ejus Decreta servarentur.
 At quærenti Papæ, an Fridericus etiam
 sibi obedientiam præstiturus esset, & pro
 Romano Pontifice habiturus, Præsul
 haud simpliciter, sed ambigue responde-
 bat, nec unquam Pontifex ab Episcopo ex-
 torquere valuit, ut hac de re diserte
 suam & Domini sui mentem explicaret.
 Tum Papa ad conclave reversus, in quo
 Cardinales & Longobardi expectabant,
 quid Bambergensis attulisset exposuit, ei-
 que deinde, omnibus idem suadentibus,
 respondit: *Miramur profecto, te, Virum*
prudentem, hujusmodi mandata suscipere
voluisse. Imperator Decreta nostratueri
vult, & nos tamen tanquam legitimum

Sæcul. XII. Pontificem recipere recusat. An hoc non
 A. C. 1170. est claudicare in utramque partem? Deum
 velle honorare & Diabolum non abjicere?
 Causa nostra toti Ecclesiæ justa visa est,
 ceteri Christiani Reges & Principes eam
 amplexi sunt. Cur Dominus tuus tam-
 diu differt ad unitatem Ecclesiæ redire?
 Nos quidem constanter volumus eum ma-
 jore honore quam ceteros totius Mundi
 Principes prosequi, ac etiam jura ejus
 conservare, si modo Ecclesiam Romanam
 Matrem suam amet. Ita Papa dimisit
 Episcopum Bambergensem, quem Longo-
 bardi per Italiam deduxerunt, ad Im-
 peratorem rediturum.

Verulis Papa digressus est Ferenti-
 num, oppidum Verulis septem milliariis
 distans, atque inde Anagniam, ubi
 octava Octobris versabatur. Tum venit
 Segnium & tandem Tusculum, ubi vi-
 gesima quarta Novembris adhuc mora-
 batur. Id enim dispicimus ex epistolis,
 quas in illis civitatibus in Causa Ecclesiæ
 Cantuariensis dedit.

§. XXVI.

Epistolæ Pontificis in Angliam data.

5. ep. 34. **C**omperto quod Henricus junior fuisset
 5. ep. 67. coronatus, Papa data ad Thomam
 Archiepiscopum epistola affirmavit, hæc
 Archiepiscopi Eboracensis molimina, ipso
 vetante suscepta, Ecclesiæ Cantuariensis
 Juri